

عنوان مقاله:

بررسی میزان گرایش معلمان منطقه پنج آموزش و پرورش شهر تهران به برنامه های توانمند سازی معلمان و رابطه آن با رضایت شغلی آنها

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و سومین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

تبسم پیرزادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب

هادی رزقی شیرسوار - گروه مدیریت، دانشکده مدیریت و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب ایران.

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر، رابطه بین میزان گرایش معلمان به برنامه های توانمندسازی نیروی انسانی و رضایت شغلی معلمان موردبررسی قرار میگیرد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه اجرا از نوع توصیفی پیمایشی است و در آن از روش نمونه گیری تصادفی ساده استفاده شده است. جامعه آماری (2955 نفر همه معلمان آموزش و پرورش منطقه 5 شهر تهران را شامل می شود نمونه ای به حجم $n = 340$) تعیین شد. ابزار جمع آوری اطلاعات نیز پرسشنامه (محقق ساخته توانمند سازی معلمان 30 گویه و پرسشنامه رضایت شغلی مارتین جی گانون 37 گویه) است. روایی ابزار روایی سازه ای و پایایی ابزار از طریق آلفای کرونباخ 0.965 بدست آمده بود. نتایج حاصل از اجرای پژوهش نشان داد. در پژوهش حاضر، توانمندسازی، متغیر مستقل و رضایت مندی شغلی متغیر وابسته تعیین شد. متغیر توانمند سازی، شش متغیر فرعی (آموزش، تفویض اختیار، مشارکت سازمانی، اعتماد ساری، نظام پاداش دهی، دسترسی به منابع) را شامل می شود. و رابطه آن با رضایت مندی شغلی مورد بررسی قرار می گیرد به منظور تجزیه و تحلیل داده ها و آزمون فرضیه ها، از آزمون کولموگروف اسمیرانوف، تحلیل عاملی تاییدی، آزمون t مستقل استفاده شده. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهند که میانگین گرایش معلمان به برنامه توانمند سازی نسبتاً بالا است. همچنین، با توجه به t محاسبه شده در سطح اطمینان 95% و سطح معنی داری بدست آمده نشان می دهد که بین توانمندسازی و رضایت مندی شغلی کارکنان در آموزش و پرورش منطقه 5 تهران رابطه معنا داری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

توانمندسازی، نیروی انسانی، رضایت شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681328>

